

РЕШЕНИЕ

№ 7204

гр. София, 20.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 17.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **14588** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.54, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на А. Н. Б. срещу Заповед № КД-14-22-1006/28.09.2012г. на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/- С.-град, с която на основание чл.54, ал.1 във вр. с чл.53, ал.1, т.1 и чл.51 от ЗКИР и чл.57, т.3 и т.4 и чл.59, ал.1, т.4 от Наредба № 3/28.04.2005г., е одобрено изменение в кадастрална карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, Столична община, одобрена със Заповед № РД-18-69/14.12.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК, състоящо се в нанасяне на поземлен имот 68134.1896.999 в съответствие с границите на поземлен имот пл. № 318, кв. 34, местност в.з. К. - Килиите –I етап, район В. по Решение № 35/10.11.2011г. на Софийски градски съд и приложени документи за собственост.

С жалбата заповедта се оспорва като незаконосъобразна – издадена при неправилно приложение на материалноправните разпоредби и съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като се претендира отмяната ѝ. Съображенията за това са, че при издаване на оспорената заповед е заличен собственият на жалбоподателката поземлен имот с площ 296 кв.м, с идентификатор 68134.1896.446, като не е взето предвид влязло в сила съдебно решение по гр. д. № 254/1995г. по описа на Софийски районен съд, както и че заинтересованите лица по предложеното изменение не са уведомени за образуваното административно производство.

Ответникът по оспорването - Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - [населено място], чрез адв. М. оспорва жалбата и поддържа становище за нейната неоснователност. Според ответника иницирано е производство за изменение на кадастралната карта, като административният орган правилно е приложил хипотезата на чл.62, ал.5 от Наредба № 3/28.04.2005г.- при представяне на влязло в сила съдебно решение за разрешен спор за материално право, съставеният акт за непълноти и грешки е подписан от заявителя, като административният орган не е длъжен да уведомява за наличието на решение за спор на материално право заинтересованите лица по §1, т.13 от ЗКИР. Поддържа, че изменението на кадастралната карта е извършено в изпълнение на влязло в сила съдебно решение, което се установява и от приетото заключение по назначената съдебно-техническа експертиза.

Заинтересованите страни – Т. Г. А. и С. Г. В., чрез адв.С., оспорват жалбата и молят да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, като поддържат, че по същество с процедираното изменение се възстановява съществуващото положение от 1956г.

Заинтересованата страна – М. А. К., чрез адв.К., моли да се уважи жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие по делото и не изразява становище за законосъобразността на оспорения административен акт. Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

С нотариален акт за право на собственост въз основа на обстоятелствена проверка № 142, том V, дело № 932/1955 г. Стана Ц. А. /В./ е призната за собственик на нива - празно място в землището на К.-С., местност „Селище” от 2 700 кв.м. Имотът е нанесен с пл. № 7, к.л. 562 в кадастралния план от 1956 г.

През 1957 г., съгласно Договор за покупко-продажба на недвижим имот от 25.04.1957 г., Стана Ц. А. продава на Б. А. А. и Г. В. А. 900 кв.м от мястото от 2 700 кв.м., видно от описаните граници, представляващи западната част от него. Имотът е нанесен с пл. № 318 в кадастралния план от 1978 г., к.л. 562 с площ 1180 кв.м. (графично изчислена).

С решение от 03.11.1962 г. на Софийският народен съд, К. район, гр.д.1301/1962 г. /л. 127-128 от делото/ М. А. К. получава в дял парцел IX-7, кв.58 с площ 437 кв.м. с неуредени регулационни сметки, м. „Селище”, част от имот пл. № 7; Б. А. А. получава парцел VIII-7, кв.58 с площ 643 кв.м. с неуредени регулационни сметки, м. „Селище”, част от имот пл. № 7; Г. А. В. получава парцел X-7, кв.58 с площ 158.40 кв.м. с неуредени регулационни сметки, м. „Селище”, част от имот пл. № 7.

За имота, получен при делбата, Б. А. А. се е снабдила с Нотариален акт № 146, том X., д.№2763/1963 г. /л.62/ на за парцел VIII-7, кв.58 с площ 643 кв.м., а по скица 789 кв.м. с неуредени регулационни сметки.

С Протокол от 28.06.1995 г. по гр.д.№ 254 от 1995 г. /л.121-122/ на Софийски районен съд, 54-ти състав е одобрена постигнатата спогодба между страните като Б. А. А. получава незастоено дворно място от 296 кв.м., съставляващо имот пл. № 7, кв. 57а по плана на [населено място], [улица]; А. Н. Б. получава незастоено дворно място от 296 кв.м., съставляващо имот пл. № 7-г, кв. 57а; М. А. К. получава незастоено дворно място от 296 кв.м., съставляващо имот пл. № 7-д, кв. 57а и Г. А. П. получава

незастоено дворно място от 296 кв.м., съставляващо имот пл. № 7-е, кв. 57а.

Съгласно представените по делото удостоверения /л.69 и 70/, наследници на Г. В. А. и Б. А. А. са заинтересованите страни Т. Г. А. и С. Г. В..

С Решение от 12.03.2001г. по гр.дело № 9192/1998г. на СРС са отхвърлени исквете, предявени от Т. А. и С. В. срещу М. А. К., К. Д. К., В. В. А., А. Н. Б., Г. А. П. и Б. М. П. с правно основание чл.75, ал.2 от Закона за наследството и чл.97, ал.1 ГПК за прогласяване за нищожна на делбата по гр.д. № 1301/1962г. на СНС, VIр., IVуч., Ис.; за прогласяване за нищожна на делбата по гр.д.№ 254/1995г. по описа на СРС, 54 състав и за признаване за установено, че ищците са собственици на въз основа на давностно владение на имот с площ 1180 кв.м по графични данни, представляващ имот пл.№ 318 по кадастрален лист № 562 от неodobрен кадастрален план от 1978г. Това решение е оставено в сила с Решение от 29.07.2003г. по гр.д. № 2876/2001г. на СГС.

С Решение № 1170/21.07.2005г. по гр.д.№ 497/2004г. ВКС отменя решението от 29.07.2003г. по гр.д.№ 2876/2001г. на СГС в частта, с която е оставено в сила решението от 12.03.2001г. по гр.дело № 9192/1998г. на СРС за отхвърляне на иска за прогласяване за нищожна делбата по гр.дело № 1301/1962г. и на иска за признаване за установена собствеността по давност върху имот пл.№ 318, по к.л. № 562 по плана от 1978г., [населено място], кв.К. и връща делото за ново разглеждане в отменените му части, като оставя в сила решението в останалата му част, с която е оставено в сила решението от 12.03.2001г. по гр.дело № 9192/1998г. на СРС за отхвърляне на иска за нищожност на делбата по гр.д.№ 254/1995г. на СРС.

С Решение от 08.06.2006г. по гр.д.№ 2382/2005г. СГС отменя Решение от 12.03.2001г. по гр.дело № 9192/1998г. на СРС, в частта, в която е отхвърлен предявеният от Т. А. и С. В. иск по чл.97, ал.1 ГПК във вр. с чл.75, ал.2 ЗН за прогласяване на нищожността на делбата от 1962г. и вместо това признава за установено, че съдебната делба, извършена по гр.дело № 1301/1962г. е нищожна. Със същото решение е отменено Решение от 12.03.2001г. по гр.дело № 9192/1998г. на СРС, в частта, в която е отхвърлен искът по чл.97, ал.1 ГПК и е признато за установено по отношение на Г. А. П., Б. М. П., В. В. А., К. Д. К. и М. А. К., че Т. Г. А. и С. Г. В. са собственици на 241 кв.м, представляващи част от имот с пл.№ 7 по плана от 1971г., обозначени на скица № 4 към техническата експертиза на вещото лице с букви АБВГДЕЖСА и по скица № 6 с жълт цвят като имот с пл.№ 446 по отменената Заповед № РД-50-269/04.11.1998г., а по кадастралния план от 1978г. като имот с пл.№ 318. В останалата му част решението е оставено в сила. С Решение от 06.02.2009г. по гр.д.№ 2382/2005г. на СГС е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в Решение от 08.06.2006г., като в частта, с която е уважен иск с правно основание чл.97, ал.1 ГПК за имот пл.№ 318 по к.л.562 от неodobрения кадастрален план от 1978г., след името на В. В. А. се добави името на А. Н. Б..

С Решение № 1328/27.11.2007г. по гр.д.№ 1365/2006г. по описа на ВКС е отменено решение от 08.06.2006г. по д.№ 2382/2005г. на СГС в частта, с която е отменено решението на СРС от 12.03.2001г. по гр.д.№ 9192/1998г. и е признато за установено, че делбата от 1962г. е нищожна, като вместо това е отхвърлен иска, предявен от Т. Г. А. и С. Г. В. за прогласяване за нищожна делбата по гр.д.№ 1301/1962г. по описа на СНС, VI район, IV участък, а в останалата му част оспореното решение на СГС е влязло в сила като необжалвано.

Производството по издаване на оспорвания акт е започнало по заявление с

вх.№ 94-8980/28.02.2012г. на заинтересованата страна Т. Г. А. с искане за изменение на кадастрални данни в КРНИ и изработване на проект за промяна на КККР за поземлени имоти с идентификатори: 68134.1896.318 и 68134.1896.446. В приложенията към заявлението са описани копие от протокол 45724/01.02.2012г. и решение на СРС, вписано на 10.11.2011г.

Към административната преписка е приложена обяснителната записка с дата 15.12.2011г. относно изработването на скица-проект на границите между поземлени имоти с идентификатори 68134.1896.318 и 1896.447 (л. 48 по делото), в която е посочено: „Новообразуваните имоти са с идентификатор 1896.999 с проектна площ 1184 кв.м. и 1896.1000 с проектна площ 753 кв.м. Въпреки, че за част от имота, получен по давност, собственици се явяват Б. А. и съпругът ѝ Г. А., както по съдебно решение от 08.06.2006г. на СГС, ВК II-ро Б отд., съдът признава за собственици на 241 кв.м. Т. А. и С. В./ техни дъщери/ в КР съм записала като собственици на имота н-ци на Б. А. А. по преценка, че тя е основния собственик на имота, получен при първоначалното съдебно разделяне”.

На 15.12.2011г. е изготвена е скица-проект за промяна на поземлени имоти 68134.1896.318 и 1896.447 и сградите в тях.

На 23.07.2012 г. по заявление вх. № 94-8980/28.02.2012г. е съставен Акт № 633 за непълноти и грешки в поземлен имот 68134.1896.318 по кадастралната карта на [населено място], общ. Столична, който е подписан единствено от заявителя и съставителя. В него изрично е отбелязано, че на основание чл. 62, ал. 5 от Наредба № 3/2005 г. актът не се подписва от пряко заинтересованите лица при изпълнение на влязло в сила съдебно решение и когато регулационните линии от приложен устройствен план се нанасят като имотни граници.

Въз основа на съставения акт за непълноти и грешки и на основание чл.54, ал.1 във връзка с чл.53, ал.1 т.1 и чл.51 от ЗКИР и чл.57, т.3 и т.4 и чл.59, ал.1 т.4 от Наредба № 3/2005г и Заповед № РД 13-59/16.03.2012 г. на Изпълнителния директор на АГКК, е издадена оспорваната Заповед № КД-14-22-1006/28.09.2012 г. от Началника на СГКК –гр.С., с която е одобрено изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР) на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ. Столична, одобрена със Заповед № РД-18-69/14.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, състоящо се в: „Нанасяне на поземлен имот 68134.1896.999 в съответствие с границите на поземлен имот пл. № 318, кв. 34, местност в.з. К. - Килиите –I етап, район В. по Решение № 35/10.11.2011г. на Софийски градски съд и приложени документи за собственост”.

Процесната заповед е съобщена на жалбоподателката на 19.10.2012г., видно от приложеното по делото на л.10, известие за доставяне. Жалбата срещу административния акт е заведена в деловодството на административния орган с вх. № 94-62997 на 06.11.2012г. като към жалбата е приложен пощенски плик с пощенско клеймо от 02.11.2011г.

От приетото по делото и неоспорено от страните заключение по допуснатата СТЕ, което настоящия съдебен състав кредитира като обективно и компетентно изготвено и разпита на вещото лице в открито съдебно заседание от 17.10.2013 г. се установява, че действащият регулационен и кадастрален план за територията - местност „Б.. Ц. Б. III" - III и IV част е одобрен с Решение 89 по Протокол № 23 от 19.03.2001 г. на СОС. В него, в кв. 34, са нанесени имоти пл. №№ 318, 446 и 447, за които са отредени УПИ IV-318, V-447,446 и VII-446. Извадка от плана е приложена на

л.197 от делото. С Решение от 12.04.2010 г. на СГС, III В състав, по адм.д.№ 3499 от 2003 г. , планът е отменен в частта, относно парцел IV-318, кв.34.

П. регулационен план за територията е одобрен със Заповед № 497/11.12.1971 г. за м. „9-ти септември”. Със Заповед № РД-09-354/30.08.1993 г. на кметския наместник на ТОО „В.” в кадастралната основа на плана са попълнени нови имоти пл. №№ 7, 7а, 7б и 7в, кв. 57а. С последваща Заповед № РД-50-269/04.11.1998 г. на кмета на Район „В.” е одобрена поправка на имоти №№ 7, 7а, 7б и 7в, кв. 57а за създаване на нови имоти 317, 318, 446 и 447. С Решение от 15.07.2005 г. на СГС, III Г състав, по адм.д.3767/2003 г. и Решение от 01.03.2000 г. на СГС, III Е отделение, по адм.д. № 240/1999 г. заповедите за попълване на имотите са отменени.

С Решение от 19.09.2003 г. на СРС, 46 състав, гр.д. № 4879 от 2001 г. са отхвърлени предявените от Т. Г. А. и С. Г. В. искове с правно основание чл.53, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър, за установяване на грешка в два кадастрални плана за [населено място] - актуалния от 1978 г. за местността „В. зона К.-Килиите-I етап”, к.л.562, отразяващ имоти пл. №№ 318 и 317 и предходния кадастрален план от 1956 г. за местността „К.-I част” относно имот пл. № 7 от кв.58.

Имотите, нанесени с идентификатори 68134.1896.318, 68134.1896.446 и 68134.1896.447 в кадастралната карта са идентични с имоти пл. №№ 318, 446 и 447, кв. 34 от регулационния и кадастрален план, одобрен с Решение 89 по Протокол № 23 от 19.03.2001 г. на СОС. Същото е отменено в частта за парцел IV-318, кв.34, отреден за имот пл. № 318.

В предходния регулационен план, одобрен със Заповед № 497/11.12.1971 г., площта на имотите, нанесени с идентификатори 68134.1896.318, 68134.1896.446 и 68134.1896.447, е представлявала част от площта на имот пл. № 7. Заповедите за попълване на имотите в кадастралната основа на предходния регулационен план са отменени със съдебни решения.

Парцели VIII-7, IX-7 и X-7, кв.58, предмет на делбата от 1962г., са били отредени за части от имот пл. № 7 по регулационния план, одобрен със Заповед № 419/18.06.1959 г. Те са идентични съответно с имоти пл. №№ 7а, 7б и 7в, кв. 57а, попълнени в регулационния план от 1971 г. със Заповед № РД-09-354/30.08.1993 г. на кметския наместник на ТОО „В.”, която е отменена по съдебен ред.

Имоти 7, 7-г, 7-д и 7-е, кв.57а, предмет на делбата от 1995г., са идентични съответно с имоти пл. №№ 318-част, 446, 447-част, 317-част, попълнени в регулационния план от 1971 г. със РД-50-269/04.11.1998 г. на кмета на Район „В.”, която е отменена с влязло в сила съдебно решение.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу акт, подлежащ на оспорване по съдебен ред, съгласно чл.54, ал.2 ЗКИР, от лице от кръга на заинтересованите лица по чл.54, ал.1 във вр. с §, т.13 ДР ЗКИР, в преклузивния срок за оспорване и при наличие на правен интерес.

Безспорно с процедираното изменение на кадастралната карта се засяга имота на жалбоподателката, тъй като поземлен имот с идентификатор 68134.1896.446 с площ 302 кв.м., собственост на А. Н. Б. е заличен, поради което за нея е налице правен интерес от оспорването.

Вещото лице в съдебно заседание на 17.10.2013г. е дало заключение, че извършеното изменение в кадастралната карта отговаря на съдебното решение на СРС

от 2001г.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен административен орган. Към датата на подаване на искането за изменение на кадастралната карта и на постановяване на оспорения отказ, правното основание за издаване на искания индивидуален административен акт е чл.53 ЗКИР, като компетентността на административния орган е уредена в разпоредбата на чл.54, ал.1 ЗКИР - изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър или от овластен от него началник на служба по геодезия, картография и кадастър. По делото е представена Заповед № РД-13-59/16.03.2012г., с която Изпълнителният директор на АГКК е предоставил правомощията по издаване на заповеди по чл.54, ал.1 ЗКИР на началниците на служби по геодезия, картография и кадастър.

Заповедта е издадена в установената форма и съдържа предвидените реквизити, съгласно чл. 59 АПК – наименование на органа, наименование на акта, фактически и правни основания, разпоредителна част, дата на издаване и подпис. Като мотиви следва да се сметат изложените в приложенияте към заявлението документи и материали, определени в чл.58, ал.3 и ал.5 от Наредба № 3/28.04.2005г. Одобрените кадастрална карта и кадастрални регистри могат да се изменят на основанията, посочени в чл.53, ал.1, т.1-3 ЗКИР. Съгласно чл.53, ал. 2 и 3 ЗКИР, непълнотите и грешките по ал.1, т.1 се установяват на самото място от службата по геодезия, картография и кадастър с акт, който се подписва от съставителя, заявителя и пряко заинтересуваните собственици, по молба на заинтересуваното лице.

В конкретния случай е направено искане от заинтересувано лице – Т. А. за изменение на кадастрални данни в КРНИ и изработване на проект за промяна на КККР. Искането за преместване по определен начин на кадастрални граници винаги засяга съседните имоти, в чиито площи се иска преместването им, поради което изискването за подписване на съставения акт за непълноти и грешки е с оглед безспорното решаване на претенциите на заявителите и поправянето на кадастралната карта и кадастралните регистри.

Абсолютна процесуална предпоставка за издаване заповед за изменение в кадастрална карта е съставянето на акт за непълноти и грешки, подписан от всички заинтересовани страни - съставителя, заявителя и пряко заинтересованите собственици. Изключение от това правило е установено в разпоредбата на чл.62, ал.5 от Наредба № 3/28.04.2005г., съгласно която акт за непълноти и грешки не се подписва от пряко заинтересуваните лица при изпълнение на влязло в сила съдебно решение, какъвто е настоящият случай.

От приложеното по делото Решение от 08.06.2006г. по гр.дело № 2382/2005г. на СГС, поправено с Решение от 06.02.2009г., се установява, че по отношение на Г. А. П., Б. М. П., В. В. А., А. Н. Б., К. Д. К. и М. А. К. е признато за установено, че Т. Г. А. и С. Г. В. са собственици на 241 кв.м, представляващи част от имот с пл.№ 7 по плана от 1971г., обозначени на скица № 4 към техническата експертиза на вещото лице с букви АБВГДЕЖСА и по скица № 6 с жълт цвят като имот с пл.№ 446 по отменената Заповед № РД-50-269/04.11.1998г., а по кадастралния план от 1978г. като имот с пл.№ 318 при граници на последния: от запад С. К. Д., от север – [улица], от изток – А. Б. и М. и К. К., от юг – река „В.". Въз основа на това решение, неправилно

посочено в оспорвания акт като Решение № 35, том XXXI, рег.№ 48723 от 10.11.2011г., тъй като това е номера, под който е вписано в Служба по вписванията – [населено място], от заинтересованата страна Т. А. е подадено заявление вх.№ 94-8980/28.02.2012г. за изменение на кадастрални данни в КРНИ и изработване на проект за промяна на КККР.

Видно от заключението на вещото лице с делбата по гр.д.1301/1962 г. по описа на СНС, VIp., IV уч., I е разделена южната част от имот пл. № 7, за която с регулацията от 1959 г. са били отредени парцели. Останалата част от имот пл. № 7 е разделена с делбата по гр.д.№ 254 от 1995 г., СРС, 54 състав. Същевременно с посоченото решение на СГС от 08.06.2006г. по гр.д.№ 2382/2005г. е признато за установено, че Т. Г. А. и С. Г. В. са собственици на 241 кв.м., представляващи част от имот пл. № 7 по плана от 1971 г. и имот пл. № 446 по отменената Заповед № РД-50-269/04.11.1998 г., а по кадастралния план от 1978 г. - на имот пл. № 318. Съгласно заключението нанасянето на имоти с идентификатори 8134.1896.318, 68134.1896.446 и 68134.1896.447 в кадастралната карта е направено в съответствие с извършените делби през 1962 г. и 1995 г., а обособеният с обжалваното изменение на кадастралната карта имот идентификатор 68134.1896.999 е идентичен с имот пл. № 318 от кадастралния план от 1978 г., включващ площта на получените от Б. А. А. дялове с делбите от 1962 г. и 1995 г. и присъдените с Решение от 08.06.2006г. по гр.д.№ 2382/2005г. на СГС, 241 кв.м.

Влязлото в сила съдебно решение, с което е разрешен спор за материално право, е предпоставка за издаването на заповед за отстраняването на непълноти в кадастралната карта и кадастралните регистри - чл.53, ал.2 ЗКИР. Съгласно ал.3 на чл.53 ЗКИР непълнотите и грешките по ал. 1, т. 1 се установяват на самото място от службата по геодезия, картография и кадастър с акт, който се подписва от съставителя, заявителя и пряко заинтересуваните собственици. В случая е налице хипотезата на чл.62, ал.5 от Наредба № 3/2005г., съгласно която при изпълнение на влязло в сила съдебно решение, с което е разрешен спор за материално право не следва да се подписва акт за непълноти и грешки от пряко заинтересуваните лица.

По изложените съображения и при извършената служебна проверка по чл.168 ал.1 АПК, съдът обосновава краен извод за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на оспорената заповед. Същата е издадена от компетентен административен орган, в установената форма, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и правилно приложение на материалния закон. Оспорваната заповед е и съответна на целта на закона – чл.51, ал.1 ЗКИР, който изисква поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри в актуално състояние.

Основателна при това е претенцията на заинтересованата страна Т. Г. А. за присъждане на сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение. Такива, с оглед представения по делото договор за правна защита и съдействие серия А 0809846 от 21.01.2013г. /л.217/, са доказани в размер на 200 лева, поради което и на основание чл.143, ал.3 АПК жалбоподателката следва да бъде осъдена да заплати на Т. Г. А. сума в размер на 200 лева съдебно деловодни разноски.

По изложените съображения и на основание чл.143, ал.3 и чл.172, ал.2

АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на жалба на А. Н. Б. срещу Заповед № КД-14-22-1006/28.09.2012г., издадена от Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - [населено място].

ОСЪЖДА А. Н. Б. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Т. Г. А. сума в размер на 200 /двеста/ лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните по реда на чл.137 от АПК.

Административен съдия: